594/00

Den 15. maj 2000 blev i sag nr. 51.652:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx x

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i If Skadeforsikring, tidligere Skandia, klager over, at selskabet har behandlet et anmeldt indbrud som simpelt tyveri med den følge, at erstatning for stjålne smykker er blevet afvist.

Det fremgår af sagens akter, at gerningsmanden/-mændene i forbindelse med tyveriet har måttet forcere en cirka 1,80 meter høj mur ind til klagerens aflukkede have. Derefter har gerningsmanden/-mændene åbnet et 11 cm højt kældervindue, som stod "på krog" med en åbning på 6 mm, og som fandtes oven over en lyskasse med et større vindue og en rist. Risten, som ifølge det oplyste vejer mellem 40-50 kg, var blevet fjernet, og det store vindue åbnet via det øverste kældervindue. Gerningsmanden/-mændene havde herefter haft adgang til klagerens hjem, hvor klageren på det pågældende tidspunkt ikke befandt sig.

Klageren mener, at hendes hus har været forsvarligt aflåst, idet gerningsmanden/-mændene havde anvendt værktøj – eventuelt en spade – for at brække det lille kældervindue op.

Selskabet bemærker, at der er gået en flis af mellem karm og ramme, men at denne vold ikke er nok til at opbrække vinduet, dersom det havde været tilhaspet. Under hen-

visning til at bygningen ikke har været forsvarligt aflåst, fastholder selskabet, at der er tale om simpelt tyveri, også selv om gerningsmanden/-mændene har måttet forcere en mur. Selskabet har i den forbindelse henvist til ankenævnskendelse nr. 37.908.

Nævnet har fået forelagt kopi af fotos samt en illustration af gerningsstedet.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**Indbrudstyveri** Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåset bygning eller lokale."

Det fremgår endvidere af forsikringens dækningsskema, at forsikringen bl.a. ikke dækker smykker mistet ved simpelt tyveri.

Nævnets flertal udtaler:
Bestemmelsen i forsikringsbetingelserne om, at bygningen skal være forsvarligt aflåst, fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51.

Nævnet har i en række tidligere kendelser udtalt, at opbrud af et forsvarligt aflåst vindue eller en forsvarligt aflåst dør er karakteriseret ved at måtte medføre skade af ikke ringe omfang. Da kældervinduet efter de foreliggende oplysninger er blevet åbnet uden forvoldelse af sådan skade, finder nævnet, at klagerens bolig ikke har været forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet. Dette gælder også, selv om gerningsmanden skulle forcere en mur for at komme frem til vinduet.

Nævnets flertal finder endvidere, at den, hvem pålægget om at holde bygningen forsvarligt aflåst er rettet imod, har tilsidesat pålægget ved uagtsomhed. Da det må lægges til grund, at der er årsagssammenhæng mellem tyveriet og den foretagne aflåsning, kan nævnet herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen